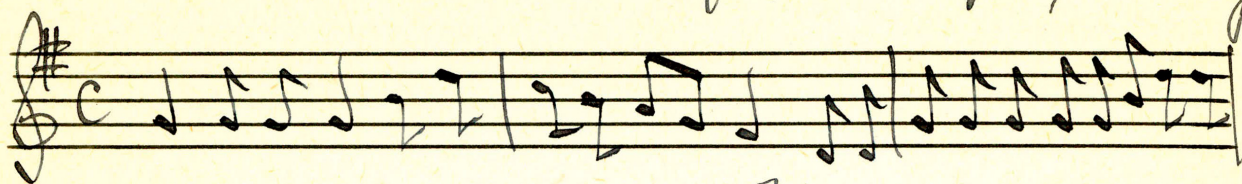

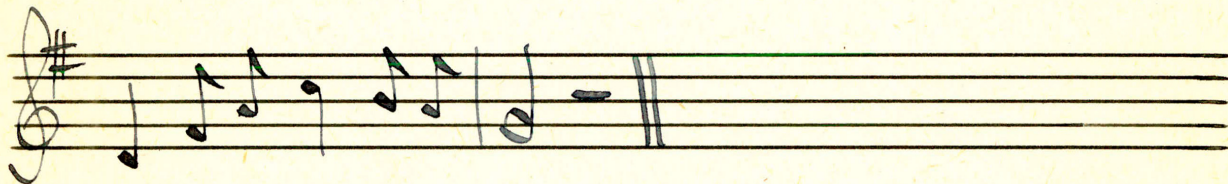
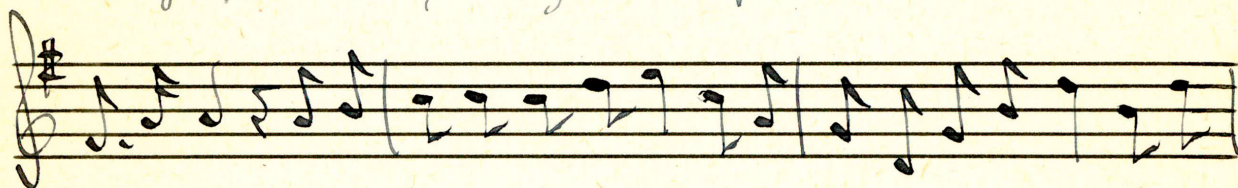
548

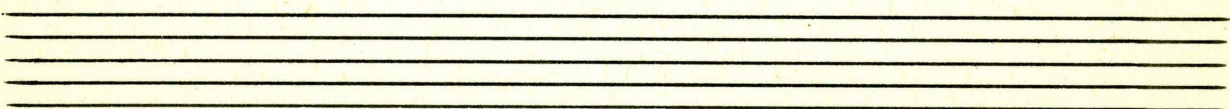
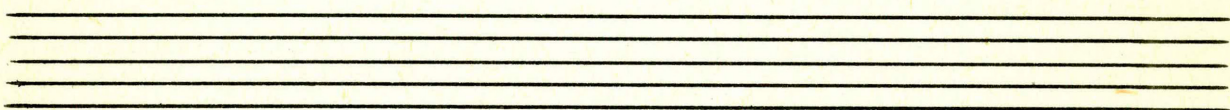
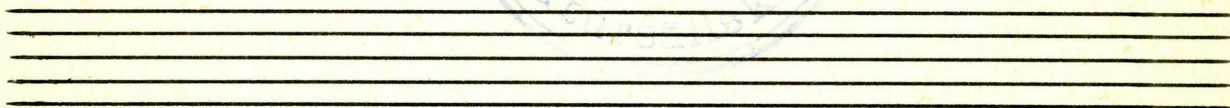
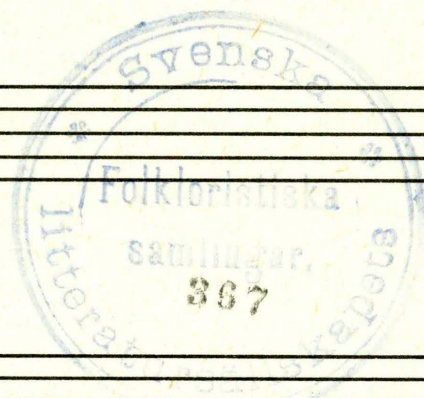
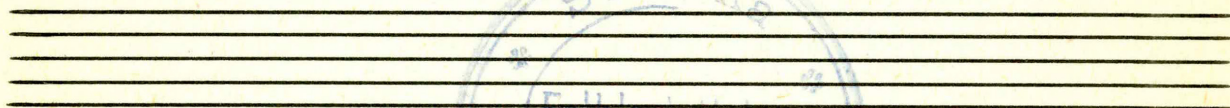
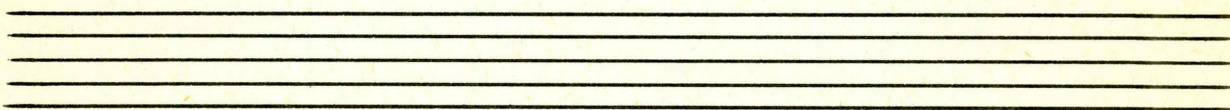
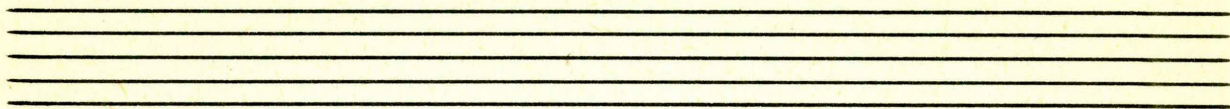
574 1414

Strömfors, Valterpää, Österby

Köjt upp i Norden, där jag var barnfödd

Karin Widen
27.8.24.

1. Högst upp i Norden,
där jag var barnfödd
och min fader var en fattig linnevävare,
i sin fattigdom så stor
han hade förturat mig så god
tills jag fylde mitt femtonde år.
2. Jag till sjöss då mig begav
med ett skepp som underlåg
och för första gången skulle ut att segla
uti elva veckors tid,
då vi inga land fick se.
Sedan kom vi till en holländsk hamn.
3. När vi kom i land,
så kom där en holländsk man,
och han frågade varthän vi skulle resa.

Vi till honom svarade:
vi är alla nymmare
från de turkiska fängelseband

4. Sedan satte jag mig neder
för att skriva några rader
till min älskade flicka upp i Norden.
Jag till henne skrev så god:
nu är jag på frian fot
och vi vistas uti Holland så god.

5. Hon tillbaka skrev:
nu så är min moder död
och min fader under björna begravd.
Det är ^{helt} rätt jag säger dig:
Kom från Holland hem till mig,
Så skall vi älska varandra igen.